خبر

ایران: سکوت آژانس اتمی در قبال حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران بی‌سابقه است

نمایندگی ایران نزد سازمان ملل در وین، در هفتادمین سالگرد تصویب اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، با انتقاد شدید از استانداردهای دوگانه و سکوت نهادهای حاکم آژانس در قبال تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی به تأسیسات هسته‌ای ایران، تأکید کرد که آژانس صرفا یک سازمان «ناظر» نیست و راستی‌آزمایی نباید حقوق مشروع کشورهای عضو برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای را تحت‌الشعاع قرار دهد. متن کامل بیانیه نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در وین به شرح زیر است: «۷۰ سال پس از تصویب اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) در ۲۳ اکتبر ۱۹۵۶، یک ارزیابی بنیادین درخصوص سطح و میزان پایبندی به اصول و اهداف سند تأسیس آژانس ضروری است. بنابراین، این سالگرد باید چیزی بیش از یک فرصت برای گرامیداشت باشد؛ این روز باید به‌عنوان لحظه‌ای برای تفکر انتقادی، پاسخ‌گویی نهادی و تعهدی دوباره به اجرای کامل، بی‌طرفانه و بدون تبعیض اساسنامه عمل کند.

اساسنامه: یک مأموریت الزام‌آور، نه یک ابزار سیاسی ارتباط

اهمیت مستمر اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در هدفی که تعیین می‌کند و اصولی که تصریح می‌دارد، نهفته است. اجرای آن در طول هفت دهه گذشته دستاوردهایی در حوزه‌های مهم به همراه داشته است. با این حال، ناکامی در اجرای کامل، منسجم، مؤثر و بدون تبعیض آن در همه شرایط و در قبال تمامی کشورهای عضو، باعث شده است که آژانس از هدف و اولویت‌های اصلی خود دور شود، اصول حاکم بر عملکرد خود را تضعیف کند، حرفه‌ای‌گری خود را به خطر بیندازد و اقتدار و اعتبار خود را خدشه‌دار کند. واقعیت غیرقابل انکار این است که اساسنامه، قانون اساسی آژانس است، نه سندی که بتوان به‌طور گزینشی به آن استناد کرد یا آن را بر اساس منافع کشورهای قدرتمند یا گروهی از کشورها تفسیر کرد.

فراتر از پادمان‌ها: پایبندی به مأموریت کامل قانونی آژانس

ماده ۲، هدف بنیادین آژانس را تعیین می‌کند: تسریع و افزایش سهم انرژی اتمی در صلح، سلامت و رفاه در سراسر جهان. بند ۱ از قسمت الف ماده ۳، آژانس را موظف می‌کند تا تحقیق، توسعه و کاربرد عملی انرژی اتمی برای اهداف صلح‌آمیز را تشویق و یاری کند. همچنین بند ۳ از قسمت ب ماده ۳ آژانس را ملزم می‌کند تا منابع خود را به‌طور کارآمد برای دستیابی به بیشترین منافع عمومی ممکن، با توجه به نیازهای ویژه کشورهای در حال توسعه، تخصیص دهد. در حالی که پادمان‌ها بخشی از مأموریت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هستند، آژانس صرفا یک سازمان «ناظر» نیست، آن‌گونه که برخی کشورهای عضو در تضاد با اساسنامه تلاش می‌کنند آن را به تصویر بکشند. چنین توصیف محدود و با انگیزه‌های سیاسی، مأموریت آژانس را تحریف کرده و اولویت‌های آن را از هدف گسترده‌تر قانونی‌اش که ترویج کاربردهای صلح‌آمیز هسته‌ای و همکاری‌های علمی و فنی بین‌المللی است، منحرف می‌کند. راستی‌آزمایی نباید همکاری‌های صلح‌آمیز هسته‌ای، توسعه و حقوق مشروع کشورهای عضو را تحت‌الشعاع قرار دهد. آژانسی که روی بررسی و نظارت تمرکز می‌کند اما در پیشبرد مسئولیت‌های کلیدی قانونی خود ناکام می‌ماند، نمی‌تواند ادعا کند که مأموریت خود را به شکلی متوازن انجام می‌دهد. برابری حاکمیتی نمی‌تواند با استانداردهای دوگانه همزیستی داشته باشد. قسمت ج ماده ۴ به صراحت بیان می‌دارد که آژانس بر پایه برابری حاکمیتی تمامی اعضای خود استوار است و از آنها می‌خواهد تا تعهدات قانونی خود را با حسن نیت انجام دهند. قسمت ج ماده ۳ آژانس را از مشروط‌کردن کمک‌های خود به هرگونه شرایط سیاسی، اقتصادی، نظامی یا سایر شرایط ناسازگار با اساسنامه منع می‌کند. بند ۱ از قسمت ب ماده ۳ آژانس را ملزم می‌کند تا فعالیت‌های خود را مطابق با اهداف و اصول سازمان ملل متحد انجام دهد، در حالی که قسمت د ماده ۳ رعایت دقیق حقوق حاکمیتی کشورها را ایجاب می‌کند. این مقررات نه اختیاری هستند و نه تابع محاسبات ژئوپلیتیک. برابری حاکمیتی ایجاب می‌کند که با هر کشوری تحت اسناد حقوقی اعمال‌شده بر آن، به‌طور عادلانه و بدون تبعیض، عاری از استانداردهای دوگانه، تفسیرهای گزینشی و اقدامات با انگیزه‌های سیاسی رفتار شود. یک نمونه روشن، تفاوت فاحش و مستمر میان نظارت‌های اعمال‌شده بر ایران و فقدان پادمان‌های جامع روی تمامی فعالیت‌های هسته‌ای رژیم اسرائیل است که همچنان خارج از معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) باقی مانده است. این تفاوت فاحش، سؤالات اساسی را درباره اعتبار و انسجام هنجارهای بین‌المللی عدم اشاعه هسته‌ای ایجاد می‌کند. یک رویکرد معتبر، جامع و بدون تبعیض نسبت به راستی‌آزمایی هسته‌ای در سراسر خاورمیانه، یک مطالبه مشروع و هدف دیرینه کشورهای منطقه‌ای عضو NPT است. امنیت منطقه‌ای نمی‌تواند بر پایه نظارت‌های گزینشی و انتظارات نابرابر بنا شود.

همکاری صلح‌آمیز هسته‌ای: یک حق، نه یک امتیاز سیاسی

همکاری صلح‌آمیز هسته‌ای نباید تابع فشارهای سیاسی باشد. قسمت ج ماده ۳ اساسنامه روشن است: کمک‌ها نباید مشروط به شرایطی باشند که با مأموریت قانونی آژانس ناسازگار است. فشارهای سیاسی و رقابت‌های ژئوپلیتیک نباید مانع همکاری‌های مشروع علمی شوند یا دسترسی به فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای را به امتیازی مختص چند کشور منتخب تبدیل کنند. از آژانس انتظار می‌رود که از یکپارچگی مأموریت همکاری‌های فنی خود دفاع کرده و تضمین کند که برنامه‌هایش منصفانه و بدون تبعیض در خدمت نیازهای توسعه‌ای تمامی کشورهای عضو قرار دارد.

حمله به تأسیسات هسته‌ای و سکوت غیرقابل قبول سازمانی

حمله به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان نیازمند محکومیت قوی و صریح است. حملات نظامی ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای ایران در سال‌های ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶، نقض‌های جدی و مادی قواعد آمره حقوق بین‌الملل در زمینه ممنوعیت تجاوز به شمار می‌روند. این حملات چالشی خطرناک برای ایمنی هسته‌ای، امنیت هسته‌ای، استفاده‌های صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای و اعتبار آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سیستم پادمانی آن ایجاد کردند. کنفرانس عمومی و شورای حکام آژانس بارها قطع‌نامه‌هایی را تصویب کرده‌اند که به صراحت بیان می‌دارد حملات مسلحانه یا تهدید به حمله علیه تأسیسات هسته‌ای اختصاص‌یافته به اهداف صلح‌آمیز، نقض اصول منشور سازمان ملل متحد، حقوق بین‌الملل و اساسنامه آژانس است. با وجود این، نهادهای حاکم و دبیرخانه آژانس در صدور حتی یک بیانیه ساده برای محکوم‌کردن اقدامات تجاوزکارانه آشکار علیه تأسیسات هسته‌ای ایران ناکام مانده‌اند که این در تاریخ آژانس بی‌سابقه است. این ناکامی نمایانگر یک نقص جدی نهادی است و سؤالات نگران‌کننده‌ای را درباره اعمال منسجم اصولی که آژانس موظف به حفظ آنهاست، ایجاد می‌کند. آژانس نمی‌تواند از یک سو به‌طور معتبری از یکپارچگی پادمان‌ها دفاع کند و از سوی دیگر حملات به تأسیسات تحت همان پادمان‌ها را به‌عنوان یک نگرانی ثانویه در نظر بگیرد. بنابراین، آژانس باید به‌صراحت و بدون ابهام مجددا تأیید کند که حملات علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز غیرقانونی و غیرقابل قبول است و تحت هیچ بهانه‌ای نباید تحمل شود».

دو صندوق، یک ماشه

ادامه از صفحه ۲

بی‌بی میان دو سناریو

در فاصله سه روز مانده به انتخابات پارلمانی اسرائیل، داده‌ها، نظرسنجی‌ها و گزارش‌های منتشرشده دو سناریوی اصلی را پیش‌روی بنیامین نتانیاهو قرار می‌دهند. سناریوی نخست، احتمال تلاش برای تغییر معادلات امنیتی پیش از رأی‌گیری با هدف فرار از شکست انتخاباتی است و سناریوی دوم، احتمال به تعویق انداختن رویارویی تا پس از انتخابات و استفاده از پیامدهای احتمالی آن برای هموارکردن مسیر تشکیل دولت. در هر دو سناریو، جنگ با ایران نه‌فقط به عنوان یک مسئله امنیتی، بلکه در پیوند با رقابت‌های سیاسی داخلی اسرائیل مطرح می‌شود؛ هرچند نمی‌توان از داده‌های موجود به‌تنهایی نتیجه گرفت که تصمیم برای جنگ الزاما با انگیزه انتخاباتی اتخاذ خواهد شد. بر اساس سناریوی نخست، نتانیاهو ممکن است برای فرار از شکست احتمالی در انتخابات و پیامدهای سیاسی پس از آن، ازجمله تشدید فشارها درباره پرونده‌های قضائی و احتمال تضعیف جایگاه سیاسی‌اش، به دنبال ایجاد یک بحران نظامی پیش از رأی‌گیری باشد. این تحلیل بر فشارهای داخلی حزب لیکود و نگرانی از ازدست‌رفتن کرسی‌های پارلمان استوار است. روزنامه معاریو گزارش داده است داده‌های داخلی از شکستی فاجعه‌بار حکایت دارند و لیکود ممکن است پنج کرسی را از دست بدهد؛ به‌ویژه آنکه تلاش‌ها برای متقاعدکردن احزاب کوچک راست‌گرا به کناره‌گیری از رقابت ناکام مانده است.

در چنین فضایی، نتانیاهو حملات گسترده‌ای را در میدان رقابت سیاسی و رسانه‌ها آغاز کرده تا پایگاه رأی‌دهندگان خود را به تحرک وادارد و میزان مشارکت را افزایش دهد. هم‌زمان، اظهارات مقامات امنیتی و مخالفان نشان می‌دهد نگرانی از سیاسی‌شدن تصمیم‌های نظامی افزایش یافته است. یائیر گولان، رهبر حزب دموکرات‌ها، تأکید کرده نتانیاهو هیچ مشروعیتی برای کشاندن اسرائیل به رویارویی نظامی با ایران در قالب انگیزه‌های شخصی در آستانه انتخابات ندارد. او همچنین از رئیس ستاد کل و فرماندهان خواسته است سدی نفوذناپذیر در برابر چنین تلاش‌هایی ایجاد کنند. شبکه ۱۵ عبری نیز به نقل از مقامات ارشد ارتش اعلام کرده هیچ دلیلی برای حمله به ایران پیش از انتخابات وجود ندارد، مگر آنکه نشانه‌هایی از حمله‌ای قریب‌الوقوع مشاهده شود. به گفته این منابع، پروازهای نیروی هوایی صرفا در چارچوب عادی‌سازی شرایط انجام می‌شوند.

با این حال، در تحلیل انگیزه‌های سیاسی نتانیاهو باید یک نکته مهم را در نظر گرفت؛ شکست احتمالی او در انتخابات لزوما به معنای مرگ سیاسی، محاکمه حتمی یا زندانی‌شدنش نیست. تجربه دولت ائتلافی نفتالی بنت و یائیر لاپید نشان می‌دهد حتی زمانی که قدرت در اختیار مخالفان و رقبای نتانیاهو قرار داشت، امکان پیشبرد اقدامات سیاسی و قضائی علیه او الزاما به اقدام عملی منجر نشد. بنابراین، نمی‌توان نتیجه گرفت نتانیاهو برای جلوگیری از محاکمه یا زندان، ناگزیر است پیش از انتخابات جنگی به راه بیندازد. احتمال شکست انتخاباتی و نگرانی از پیامدهای آن می‌تواند یکی از متغیرهای محاسبات او باشد، اما تبدیل این احتمال به انگیزه قطعی برای آغاز جنگ، به شواهد بیشتری نیاز دارد.

سناریوی دوم بر این فرض استوار است که نتانیاهو نیازی به آغاز جنگ پیش از انتخابات ندارد و ممکن است رویارویی نظامی با ایران را به پس از رأی‌گیری موکول کند. حتی اگر لیکود در رقابت انتخاباتی رتبه نخست را به دست نیاورد، نظرسنجی‌ها همچنان از امکان تشکیل کابینه به رهبری نتانیاهو حکایت دارند؛ هرچند تحقق این احتمال به ترکیب نهایی پارلمان و مذاکرات ائتلافی وابسته است. نظرسنجی شبکه کان‌نیوز نشان می‌دهد نه ائتلاف نتانیاهو و نه احزاب مخالف، به اکثریت ۶۱ کرسی لازم برای تشکیل دولت دست نمی‌یابند. با این حال، بلوک حامی نتانیاهو ۵۳ کرسی و چهار حزب اصلی مخالف در مجموع ۵۰ کرسی به دست می‌آورند. به این ترتیب، نتانیاهو برای رسیدن به اکثریت فقط به هشت کرسی دیگر نیاز خواهد داشت؛ این در حالی است که ۱۳ کرسی به احزاب عرب و چهار کرسی به فهرست مشترک نیروهای ذخیره و حزب اقتصادی اختصاص یافته است. نظرسنجی روزنامه اسرائیل‌هیوم نیز حزب یشار به رهبری گادی آیزنکوت را با ۲۳ کرسی در رتبه نخست و لیکود را با ۲۱ کرسی در جایگاه دوم قرار داده است. آیزنکوت ادعاهای نتانیاهو درباره نابودی برنامه هسته‌ای ایران را «دروغ محض» خوانده است. یائیر لاپید نیز تأکید کرده هیچ دلیلی برای حمله وجود ندارد و تلاش نتانیاهو برای ملتهب‌کردن اوضاع کمکی به او نخواهد کرد.

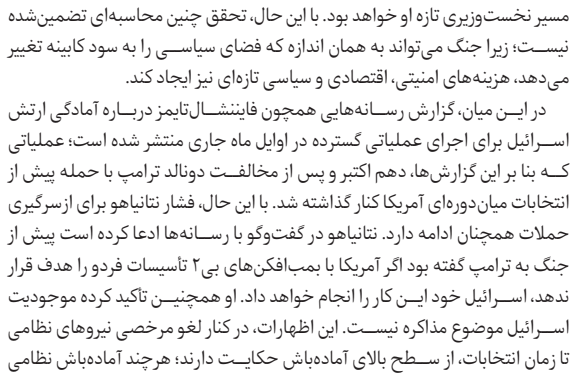

این ارقام نشان می‌دهد هر دو طرف برای دستیابی به اکثریت به حمایت احزاب دیگر نیاز دارند؛ مسئله‌ای که مذاکرات پس از انتخابات پنجم آبان را پیچیده خواهد کرد. با وجود این، همین پیچیدگی می‌تواند در محاسبات نتانیاهو اهمیت پیدا کند؛ او ممکن است نخواهد سرنوشت سیاسی خود را به مذاکرات ائتلافی و مجموعه‌ای از اماواگرها پس از انتخابات واگذار کند. از این منظر، احتمال اقدام نظامی پیش از رأی‌گیری همچنان قابل بررسی است؛ اما این تنها مسیر پیش‌روی او نیست. در مقابل، نمی‌توان احتمال دیگری را نادیده گرفت که نتانیاهو ممکن است آغاز جنگ با ایران را به پس از انتخابات موکول کند، به این امید که یک رویارویی نظامی و پیامدهای سیاسی و امنیتی آن، معادلات پارلمان را تغییر دهد و تشکیل کابینه به رهبری او را تسهیل کند. در چنین سناریویی، جنگ نه وسیله‌ای برای جلوگیری از شکست در صندوق رأی، بلکه عاملی احتمالی برای بازآرایی فضای سیاسی پس از انتخابات و هموارترشدن مسیر نخست‌وزیری تازه او خواهد بود. با این حال، تحقق چنین محاسبه‌ای تضمین‌شده نیست؛ زیرا جنگ می‌تواند به همان اندازه که فضای سیاسی را به سود کابینه تغییر می‌دهد، هزینه‌های امنیتی، اقتصادی و سیاسی تازه‌ای نیز ایجاد کند.

در این میان، گزارش رسانه‌هایی همچون فایننشال‌تایمز درباره آمادگی ارتش اسرائیل برای اجرای عملیاتی گسترده در اوایل ماه جاری منتشر شده است؛ عملیاتی که بنا بر این گزارش‌ها، دهم اکتبر و پس از مخالفت دونالد ترامپ با حمله پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا کنار گذاشته شد. با این حال، فشار نتانیاهو برای ازسرگیری حملات همچنان ادامه دارد. نتانیاهو در گفت‌وگو با رسانه‌ها ادعا کرده است پیش از جنگ به ترامپ گفته بود اگر آمریکا با بمب‌افکن‌های بی۲ تأسیسات فردو را هدف قرار ندهد، اسرائیل خود این کار را انجام خواهد داد. او همچنین تأکید کرده موجودیت اسرائیل موضوع مذاکره نیست. این اظهارات، در کنار لغو مرخصی نیروهای نظامی تا زمان انتخابات، از سطح بالای آماده‌باش حکایت دارند؛ هرچند آماده‌باش نظامی به‌تنهایی به معنای قطعی‌بودن تصمیم برای حمله نیست. منابع نظامی تأکید دارند تصمیم نهایی برای حمله مشترک در اختیار ترامپ است و حتی حمله یک‌جانبه اسرائیل نیز به موافقت آمریکا نیاز دارد. از این‌رو، محاسبات نتانیاهو فقط به نتایج انتخابات کنست محدود نمی‌شود و موضع واشینگتن نیز در تعیین زمان‌بندی هرگونه اقدام نظامی نقشی اساسی دارد.

در همین حال، وزیر جنگ اسرائیل هر حمله احتمالی را به نام اپوزیسیون ثبت کرده است. لاپید در واکنش، این بیانیه را هدیه‌ای به دشمنان دانسته و کابینه نتانیاهو را متهم کرده از ترس شکست، امنیت را به سیرک تبدیل کرده است. این تقابل نشان می‌دهد فضای انتخاباتی اسرائیل بیش از پیش قطبی و تصمیم‌های امنیتی نیز به بخشی از نزاع سیاسی داخلی تبدیل شده‌اند. در نهایت، انتخابات کنست می‌تواند هم بر سرنوشت سیاسی نتانیاهو و هم بر زمان‌بندی احتمالی هرگونه اقدام نظامی تأثیر بگذارد. در سناریوی نخست، نگرانی از نتیجه انتخابات ممکن است محاسبات مربوط به اقدام پیش از رأی‌گیری را تقویت کند؛ در سناریوی دوم، نتانیاهو ممکن است پس از انتخابات و در میانه مذاکرات دشوار ائتلافی، جنگ را عاملی برای تغییر معادلات سیاسی بداند. در هر دو حالت، باید میان احتمال‌های تحلیلی و انگیزه‌های اثبات‌شده تمایز گذاشت. آنچه روشن است، تلاقی رقابت انتخاباتی، فشارهای داخلی و محاسبات امنیتی است؛ تلاقی‌ای که خطر تبدیل‌شدن منازعه سیاسی اسرائیل به محرکی برای تشدید بحران منطقه‌ای را در خود دارد، حتی اگر نتانیاهو پس از انتخابات همچنان در قدرت باقی بماند.

ابعاد منطقه‌ای و پیامدهای اقتصادی احتمالی

هرگونه ازسرگیری جنگ پیامدهایی فراتر از مرزهای ایران خواهد داشت. گزارش‌ها نشان می‌دهد ایران تولید موشک را از سر گرفته و مقامات آمریکایی نگران کمک احتمالی چین در زمینه تصاویر ماهواره‌ای و ردیابی ناوها هستند. سپاه تهدید کرده دامنه درگیری به پایگاه‌های آمریکایی گسترش می‌یابد. در این‌باره سردار محبی، سخنگوی سپاه، به صراحت هفت کابل فیبر نوری زیر بستر تنگه را به‌عنوان اهداف جدید نام برده است. دنیس سیترونوویچ، تحلیلگر شورای آتلانتیک هم در مطلب تازه خود پنج نکته اساسی را برای جنگ تازه احتمالی برشمرده است؛ ازجمله اینکه ایران تسلیم نخواهد شد، واشینگتن و تل‌آویو نمی‌توانند مدت جنگ را تعیین کنند، هیچ راه‌حل نظامی معجزه‌آسایی وجود ندارد، ایران غافلگیری‌های خاص خود را خواهد داشت و پیامدهای اقتصادی جهانی شدید خواهد بود. او هشدار داده حتی کارزار ویرانگرتر بعید است تهران را به تسلیم وادار کند و ممکن است به جنگ فرسایشی منجر شود. افزایش حضور نظامی آمریکا توان عملیات شبانه‌روزی را گسترش داده اما ذخایر موشک‌های رهگیر کاهش یافته است. در عین حال نیز قیمت نفت همچنان بالا مانده و صندوق بین‌المللی پول انقباض شدید اقتصاد ایران را پیش‌بینی کرده است، اما مقامات کشور معتقدند رنج اقتصادی با فروپاشی راهبردی یکسان نیست. کشورهای حاشیه خلیج فارس نیز در حال بازتعریف روابط خود با ایران هستند؛ زیرا ارتش آمریکا حتی قادر به دفاع کامل از پایگاه‌های خود نبوده است. این وضعیت نشان می‌دهد تشدید تنش نه‌تنها امنیت انرژی جهانی را تهدید می‌کند، بلکه می‌تواند ائتلاف‌های منطقه‌ای را دگرگون کند و هزینه‌های سنگینی بر دوش اقتصاد آمریکا و جهان بگذارد. عراقچی در فایننشال‌تایمز هزینه جنگ را حدود ۲۶۵ میلیارد دلار یا دو هزار دلار برای هر خانوار آمریکایی برآورد کرده که نیمی از آن مربوط به جهش قیمت انرژی است. اگر هزینه‌های آسیب به پایگاه‌ها و تجهیزات نیز افزوده شود، ابعاد فاجعه آشکارتر می‌شود. ایران نیز هشدار داده که در صورت ادامه محاصره و استفاده از زیرساخت‌های انرژی کشورهای همسایه، این کشورها نباید خود را مصون بدانند. این پیامدهای زنجیره‌ای می‌تواند بازارهای جهانی را متلاطم کند و تورم را در سطح بین‌المللی افزایش دهد.

چشم‌انداز پس از انتخابات و ضرورت بازگشت به عقلانیت

با نزدیک‌شدن به دو انتخابات سرنوشت‌ساز، همه نشانه‌ها حاکی از آن است که پنجره دیپلماسی به سرعت در حال بسته‌شدن است. نظرسنجی‌های اسرائیل بن‌بست پارلمانی را پیش‌بینی می‌کنند و در آمریکا نیز جنگ به موضوعی مناقشه‌برانگیز در میان حامیان ترامپ تبدیل شده است. با این حال آمادگی نظامی هر دو طرف و اظهارات تهدیدآمیز فضای تصمیم‌گیری را محدود کرده است. تجربه جنگ‌های پیشین نشان داده برتری نظامی لزوما به موفقیت راهبردی منجر نمی‌شود و بدون توافق دیپلماتیک پایدار هر اقدام جدیدی خطر تکرار اشتباهات گذشته را با هزینه‌های سنگین‌تر به همراه دارد. مقامات کشورمان بر اجرای شروط خود به‌عنوان پیش‌نیاز بازگشایی تنگه تأکید دارند و آمریکایی‌ها خواستار امتیاز هسته‌ای فوری هستند. این تضاد تنها با میانجیگری جدی و پذیرش واقعیت‌های میدانی قابل حل است. در غیر این صورت، منطقه وارد دور جدیدی از ناآرامی خواهد شد که پیامدهای آن فراتر از کنترل هر یک از طرف‌ها خواهد بود. بازگشت به عقلانیت و اولویت‌دادن به منافع بلندمدت بر محاسبات کوتاه‌مدت انتخاباتی تنها راه جلوگیری از فاجعه است. دانا استرول، مقام سابق پنتاگون نیز تأکید کرده که کارزار نظامی متعارف همراه با تحریم‌ها نتوانسته حکومت ایران را به میز مذاکره بازگرداند و هیچ توضیح قانع‌کننده‌ای وجود ندارد که چرا جنگ بیشتر می‌تواند معضل راهبردی را حل کند. این ارزیابی‌ها نشان می‌دهد که ادامه مسیر کنونی بیش از آنکه راه‌حل باشد خود بخشی از مشکل است و منطقه را به سوی بی‌ثباتی عمیق‌تر سوق می‌دهد.

شرکت ملی حفاری ایران
« سهامی خاص »

آگهی مناقصه
(نوبت اول)

شرکت ملی نفت ایران

مشخصات مناقصه :

نام مناقصه گزار	شماره تقاضا/ مناقصه	شرح تقاضا	شماره فراخوان	مبلغ برآورد (یورو)	مبلغ تضمین(ریال)
شرکت ملی حفاری ایران	43-22-0507048093 FP/17-05/127	HEXAPOD SEGMENTED BOND TOOL (SBT)	۲۰۰۵۰۹۳۹۸۵۰۰۰۷۷۲	700,000	۵۱.۸۴۱.۳۷۲.۰۰۰

روش ارزیابی : بر اساس حداقل امتیاز مربوط به معیارهای موجود در استعلام های ارزیابی کیفی که توسط متقاضیان شرکت در مناقصه تکمیل می شود، انجام می گردد.(حداقل امتیاز ۵۰)
تاریخ شروع دریافت : توزیع اسناد از یک روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم آغاز شده و تا ۱۰ روز پس از آن ادامه خواهد داشت . تاریخ شروع : (از ۱۴۰۵/۰۸/۰۴ لغایت ۱۴۰۵/۰۸/۱۳)
آخرین مهلت : ☑ ۱۴ روز پس از آخرین روز دریافت اسناد : (۱۴۰۵/۰۸/۳۰)

انواع تضامین قابل قبول : ضمانتنامه بانکی و یا ضمانتنامه های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران (شماره شبا IR۳۵۰۱۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶) و سایر تضمین های معتبر در آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۵۰۶۵۹ ت /۱۳۴۰۲ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ مورد قبول و پذیرش می باشد. .(به اطلاع می رساند ارائه ضمانتنامه صادره از بانک پاسارگاد مورد پذیرش نخواهد بود.)	مدت اعتبار پیشنهاد/ تضمین : ۹۰ روز (برای یک بار در سقف مدت اعتبار اولیه قابل تمدید باشد)

تذکر : تحویل اسناد به شرکت: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir و اصل ضمانت نامه به آدرس اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه – شرکت ملی حفاری ایران – ساختمان پایگاه عملیاتی – طبقه اول پارت B – اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقصات- شماره تماس ۳۴۱۴۸۵۶۹ – ۳۴۱۴۸۵۸۰-۰۶۱
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
کانال های اطلاع رسانی شرکت ملی حفاری ایران : http://sapp.ir/nidc_pr www.nidc.ir
شناسه : ۲۲۹۹۵۵۹
اداره تدارکات خارجی کالا

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
شماره فراخوان: ۲۰۰۵۰۰۱۱۰۵۰۰۰۲۳۸
نوبت دوم

شرکت ملی پالایش پخش فرآورده‌های نفتی ایران
شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران

الف) مشخصات مناقصه
۱ - مناقصه‌گزار
➢ نام: شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران- مدیریت تدارکات و عملیات کالا
➢ نشانی: تهران- خیابان طالقانی- خیابان شهید سپهبد قرنی- شماره ۱۸۸
۲ -موضوع مناقصه: خرید ۲۸ قلم قطعات پیگ- تقاضای ZPS-0440071-TR/A03
۳ -مبلغ برآورد اولیه: ۱۴۰/۱۶۸/۵۰۰/۰۰۰ ریال
۴ -محل اجرای کار /تحویل کالا: انبار عملیات کالای شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران واقع در تهران
۵ -مدت اجرای کار /تحویل کالا: ۳ ماه
ب) شرایط الزامی برای شرکت در مناقصه
۱ - روش ارزیابی مالی: براساس دستورالعمل ارزیابی مالی و تعیین کمترین قیمت متناسب در مناقصات وزارت نفت به شماره ۱۵۰-۲-۲۰/ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۳۱.
۲ - خودداری از انعقاد قرارداد مازاد بر مبلغ ده برابر نصاب معاملات بزرگ با برنده مناقصه فاقد صورت‌های مالی حسابرسی شده و مشمول آیین‌نامه راهکارهای افزایش ضمانت اجرایی و تقویت حسابرسی.
۳ -صرفاً پذیرش پیشنهاد سازندگان/تولیدکنندگان داخلی و نیز تامین‌کنندگان داخلی از سازندگان/ تولیدکنندگان داخلی مندرج در فهرست بلند منابع واحد دستگاه مرکزی (AVL وزارت نفت) در زمینه/های قطعات پیگ و رد سایر پیشنهادها.
۴ -لزوم بارگذاری تصویر وضعیت ثبت نام در AVL وزارت نفت و نامه نمایندگی معتبر (تامین کنندگان داخلی) در پاکت "ب" در سامانه ستاد.
پ) مبلغ و نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار
۱ - مبلغ تضمین: ۷/۰۰۸/۴۲۵/۰۰۰ ریال
۲ -نوع تضمین: بارگذاری یک یا ترکیبی از تضمین‌های موضوع ماده ۴ آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی در سامانه ستاد.
➢ واریز وجه نقد به شماره شبا IR ۳۶۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۴۶۸۳۸۱۶۲۸۰۱ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و اخذ رسید واریز وجه از امور مالی مناقصه‌گزار و بارگذاری رسید وجه در سامانه ستاد.
➢ تحویل پاکت اصل تضمین به صورت دربسته با درج مشخصات به دفتر کمیسیون مناقصات مناقصه‌گزار و دریافت رسید (گشایش نشدن پیشنهادها در صورت عدم تحویل پاکت در مهلت ارائه پیشنهادها).
➢ عدم پذیرش ضمانت‌نامه‌های صادره از بانک پاسارگاد و گردشگری.
ت) مهلت دریافت اسناد مناقصه و مهلت، زمان و محل ارائه و گشایش پیشنهادها
۱ - مهلت دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۲ از طریق سامانه ستاد.
۲ - مهلت ارائه پیشنهادها (الف، ب و ج): تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۱ از طریق سامانه ستاد.
۳ -زمان و محل گشایش پیشنهادها: در ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۸ از طریق سامانه ستاد و در محل کمیسیون مناقصات مناقصه‌گزار به نشانی: تهران، خیابان شهید سپهبد قرنی، نبش کوچه نوید، شماره ۱۸۸، شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران، طبقه هشتم.
ث) توضیحات
➢ لزوم درج نشانی، تلفن تماس و نمابر محل اقامت مناقصه‌گران در سامانه ستاد برای ارسال دعوتنامه و یا هرگونه اطلاع‌رسانی از جمله مواعد و مهلت‌های مناقصه.
➢ برای کسب اطلاعات بیشتر تماس با تلفن ۶۱۶۳۰۴۳۹-۶۱۶۳۰۴۴۱-۶۱۶۳۰۱۷۸-۶۱۶۳۰۱۷۸
www.shana.ir www.setadiran.ir www.ioptc.ir
شناسه آگهی ۲۳۰۶۱۹۰ روابط عمومی

PGSOC
Persian Gulf Star Oil Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس(سهامی عام)

مناقصه عمومی دو مرحله‌ای
خرید Flow, Displacer Level & Pressure Transmitter

شماره مناقصه: PGSOC-LEC-Transmitter-TE-03042

شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی عام) در نظر دارد خرید Flow, Displacer Level & Pressure Transmitter مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی به متقاضی واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۳ با مراجعه به سربرگ مناقصات در وبگاه اینترنتی شرکت نفت ستاره خلیج فارس به آدرس WWW.PGSOC.IR اقدام نمایند. تأکید می‌گردد تمامی مکاتبات دستگاه مناقصه‌گزار از طریق پست الکترونیک اظهار شده صورت خواهد پذیرفت.
میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۱۱،۲۵۲،۰۰۰،۰۰۰ (یازده میلیارد و دویست و پنجاه و دو میلیون) ریال. (در مرحله دوم دریافت می‌گردد.)
میزان پیش پرداخت: ۵۰ (پنجاه) درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت نامه بانکی معتبر
مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه (پیشنهاد فنی «پاکت ب» و ارزیابی کیفی «پاکت د»):
تا ساعت ۱۲ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۱۰/۰۲
محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی، حاکمیت شرکتی و قراردادها.
تلفن: ۳۱۳۱۳۷۱۵-۰۷۶، دورنگار: ۳۱۳۱۳۱۳۱-۰۷۶، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir
روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹